

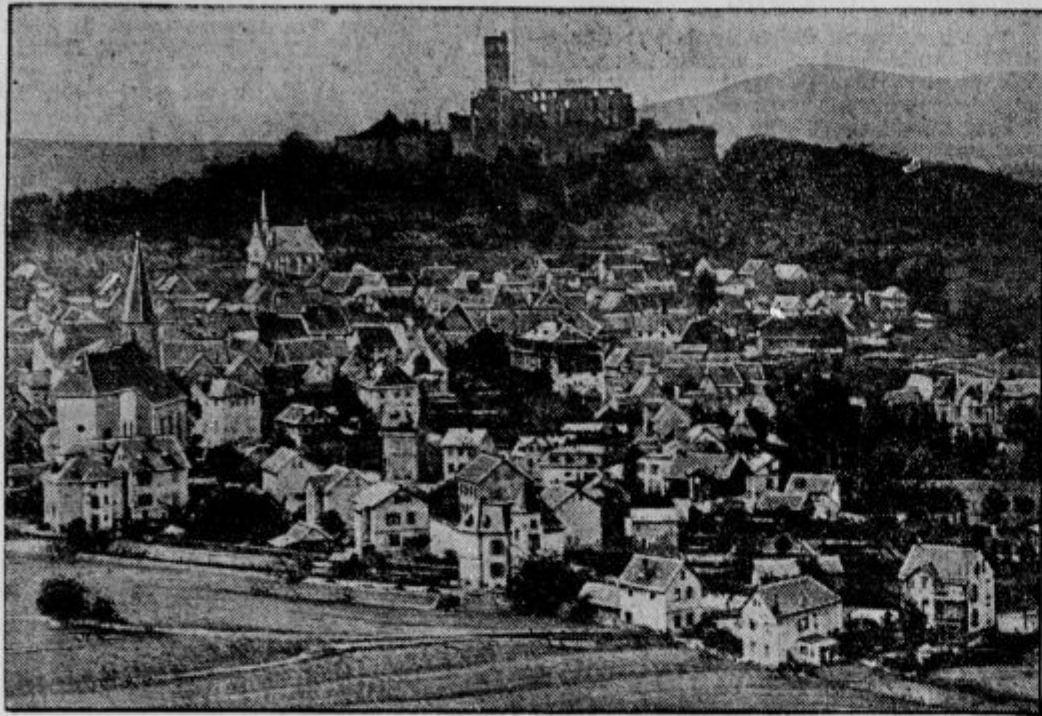

Sveta življenje in vrvenje

Izpraznjevanje Porenja. Mesto Königstein, katero so angleške čete kot prvo zapustile.

Dolgost našega življenja

Prvi je izračunal poprečno življensko dobo leta 1693. matematik in zvezdoslovec Halley. Poprečna življenska doba današnjega človeka se giblje med 35 in 45 leti. Tretjina vseh istočasno rojenih ljudi umrje že pred 20. letom starosti, polovica jih doseže starost 40 let, petina jih doživi 70. leto in niti dva odstotka 90. leta.

Poprečna življenska doba je v veliki meri odvisna od umrljivosti dojenčkov. Od 8. do konca 18. stoletja je znašala poprečna življenska doba približno 33 let. Z izboljšanjem higienskih razmer in z bojem proti umrljivosti dojenčkov se je poprečna življenska doba v preteklem stoletju močno dvignila.

Za življensko dobo posameznega človeka je seveda v prvi vrsti važna telesna konstitucija in pa način življenja. Velikega pomena je pa tudi poklicna delavnost. Ne samo tako zveni nezdravi poklici (izdelovanje strupov, nezdrav zrak v delavnicah itd.), ampak tudi hitrost in način dela vplivajo na življensko dobo. Neugodne so razmere pri pripadnikih gostilniškega obrta in v industrijah, v katerih se predelujejo strupene snovi ali v katerih posamezni dela telesa posebno močno trpe. Neugodne so razmere tudi pri poklicih z nerednim, razburljivim življenjem, kakor n. pr. pri bankirjih, umetnikih, časnikarjih in zdravnikih. Nasprotno pa imajo delavci na prostem, kmetje, učitelji, uradniki in duhovniki ugodne življenske šanse.

Meja človeškega življenja je približno pri 100 letih. Stari pisatelji so sicer poročali, da so posamezni ljudje dočakali starost 150 do 180 let; vendar so to izrodki fantazije in senzacije. V neki bavarski statistiki iz leta 1871. je bilo navedenih 27 oseb s starostjo nad 100 let. Ko so statistiko natančno preiskali, so našli, da je bila samo ena oseba stara nad 100 let, petnajst oseb pa ni bilo niti 90 let starih. Poročila o življenskih dobah nad 100 let prihajajo največ iz neciviliziranih krajev, kjer še niso vodili tozadevnih registrov.

O Angležu Thomasu Parru, ki je umrl v Londonu leta 1635. baje v starosti 152 let in devet mesecev, poroča znameniti zdravnik Harvey, »da se je v starosti 120 let poročil z

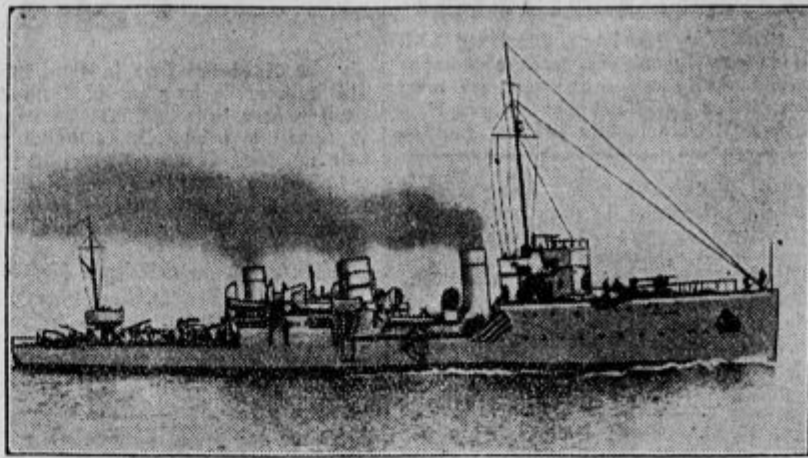
mlado vdovo, ki je zagotavljala, da ni na njem nikdar opazila starosti«. Parr se je preživljal baje izključno z mlekom in plesnivim sirom. Umrl je »radi prenapasnosti, ker ga je angleški kralj pozval k sebi v London in ga tako kraljevski gostil, da je kmalu nato umrl«. — Hufeland poroča o nekem norveškem kmetu, ki je baje leta 1797. umrl 160 let star, ko je bil njegov najstarejši sin 103, njegov najmlajši sin pa 9 let star. — Poročila o izredno visokih starostih so — kakor kažeta navedena slučajja — vedno opremljena s pečatom neverjetnosti.

Znanstvena opazovanja so pokazala, da je starost 105 let izredno redka. Med približno 40 milijoni in pol ljudi, ki na zemlji vsako leto umro je približno 17 oseb starih 106 let, 10 oseb 107 let, 4 osebe 108 let, 2 osebi 109 let in k večjemu ena oseba 110 let.

Zobni zdravnik, ki pozna žensko ničemurnost

Filmska igralka Rachel Devirys se zelo rada in pošteno smeje, in kako se tudi ne bi, ko pa ima tako lepe zobe. Nedavno je Devirys prišla v London, kjer je pri nekem zobnem zdravniku kot reklamo videla svojo fotografijo z napisom: »To so najlepši zobje na svetu.« Fotografija je bila v naravnih velikosti in barvana, visela je v izložbi zobnega zdravnika, vsakih pet minut pa so jo razsvetlili. Namreč razsvetlili so njena usta in tedaj se je jasno videlo, da njeni zobje, njena dika in ponos, niso pravi, marveč ponarejeni, ampak tako umetniško pritrjeni na čeljusti, da je vsakdo mislil, da so pravi. Igralka se je silno razsrdila. Prvi hip je hotela razbiti izložbo, nato se je pa premislila in je sklenila, da toži fotografa in zobnega zdravnika ter obenem zahteva pol milijona frankov odškodnine. Pri razpravi so ugotovili, da je pariški fotograf prodal fotografijo igralkine londonskega zobnega zdravnika, ki je sliko izkoristil v reklamne svrhe.

Oba obtožena bi bila gotovo obsojena, če ne bi bil zobar dober poznavalec ženske duše. Na razpravi je priznal vse. Pripovedoval je, da je že več let iskal najlepšo ženo z najlepšimi zobmi na svetu. Bilo je zastoj. Ena je bila lepa, pa je imela grde zobe; druga zopet je imela lepe zobe, pa obraz ni bil lep. Ko je zagledal fotografijo igralkine Rachel, je plakal od veselja. Ni se mogel premagati, da ne bi to ženo proslavil, obenem pa tudi

Ruski torpedni rušilec »Wojkow« (preje »Trocki«), ki so ga več dni pogrešali, je pa sedaj morje naplavilo ostanke rušilca, je gotovo, da se je »Wojkow« ob zadnjem viharju s posadko 110 mož vred potopil.

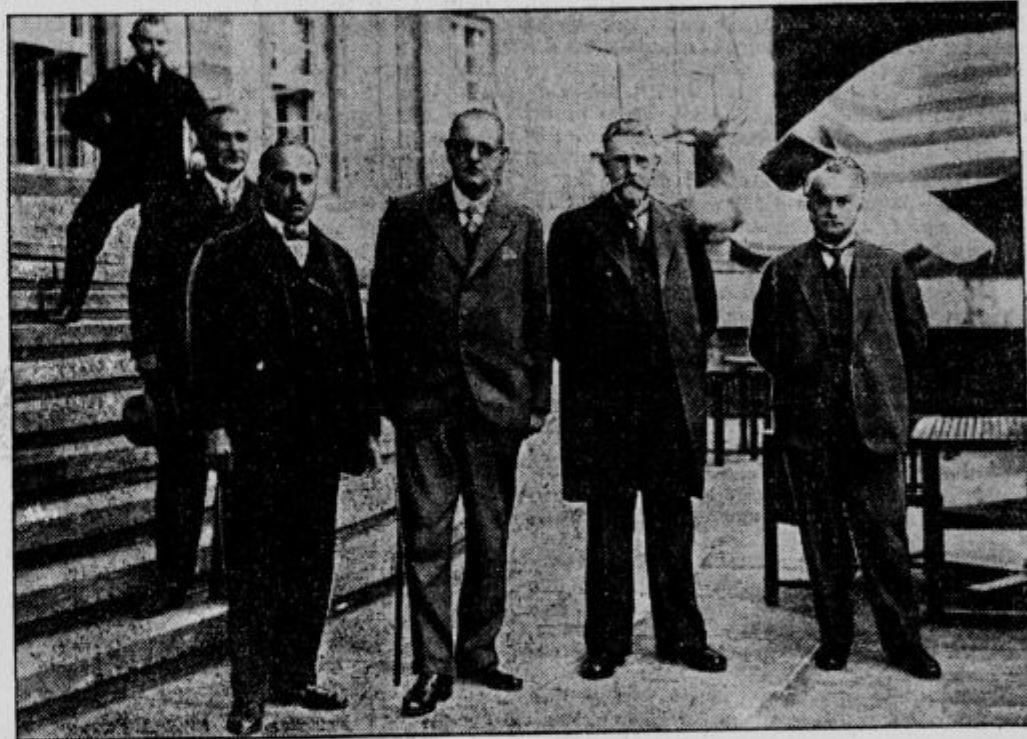
zase napravil reklamo. Ker pa te reklame niso razumeli, kakor je on mislil, je pripravljen, da izpremeni besedilo takole: »To je slika Rachel Devirys, ki ima od vseh žen na svetu najlepše zobe. Sodnijsko je ugotovljeno, da so ti zobje pravi. Pa če bi tudi bili ponarejeni, bi tega nihče ne opazil, ker zobje, katere izdelujem jaz, so popolnoma enaki.«

Igralka je bila radi te izjave vsa srečna in je takoj odstopila od odškodnine. Nato jo je zobozdravnik prosil za dovoljenje, da bi se smel dvajset let posluževati te reklame. Igralka je vsa srečna pristala na to, vendar pa je vprašala: »Kaj pa, če se med tem dogodi, da reklama ne bo več odgovarjala dejanskemu stanju?« Nato je zobar odgovoril: »Gospodična, tudi tedaj! Mi umetniki smo poklicani, da lepoto ohranimo tudi za bodoče generacije. Žena z zobmi, kakršni so Vaši, se ne bo več rodila!« Tedaj je bila igralka tako ginjena, da je poljubila zobozdravnika.

Iz tega sledi, da so vse žene do duše dobre, treba je pri njih pritisniti na pravi gumb in to je — ničemurnost.

Češkoslovaška in Noblova nagrada

Književni odbor češkoslovaške akademije znanosti in umetnosti je sklenil, da letos ne bo imenoval svojega kandidata za Noblovo literarno nagrado. Češkoslovaška je to sklenila na podlagi izkušenj, ki si jih je pridobila prošla leta in ki so pokazale, da v odboru za podeljevanje nagrad ne odločuje čisto umetniška ocena predloženih književnikov, marveč da igrajo vlogo tudi drugi momenti, radi česar je položaj pripadnikov malih narodov nenavadno težaven. Že pred vojno je bil za Noblovo nagrado predložen slavni češki pesnik Jaroslav Vrchlicky, čigar dela so toliko let po njegovi smrti še vedno po vsem svetu visoko cenjena. Vrchlicky je dejansko veličina češkega naroda in njegova dela so z velikim uspehom prevedena v razne druge jezike. Čeprav je bil tisti čas slavni švedski slavist Jensen, ki je prevel dela Vrchlickega na švedski jezik, član odbora za podeljevanje nagrad in čeprav je on Vrchlickega toplo priporočal, je vendar proti njemu zmagal kandidat velikega naroda. Po vojni je akademija

Vladna seja v sanatoriju. Nujna vprašanja nemške gospodarske politike, posebno reforma zavarovanja brezposelnih, so zahtevala podroben razgovor članov vlade z državnim kanclerjem. Ker se pa kancler Müller nahaja še vedno v sanatoriju pri Baden-Badenu, so tjakaj sklicali vladno sejo. Na sliki od leve na desno: finančni minister Hilferding, drž. kancler Müller, minister za delo Wissel in notranji minister Severing.

Originalna reklama

Madžarski čevljar iz Tapriosa, Janoš Gergely je bil originalen človek. Ostal je dosleden samemu sebi do smrti. Originalen človek napravi tudi originalno oporoko. Gergelyjeva zadnja volja je bila, da ga polože v krsto brez čevljev, ki morajo biti med pogrebom pritrjeni na krsto. »In sicer zato,« pravi oporoka, »da se bodo tisti, ki bodo šli za pogrebom, kakor tudi oni, ki bodo pogreb gledali, mogli prepričati, da so čevlji, ki sem jih jaz izdelal, fini in solidni, in da bodo z naročili prišli k mojemu sinu, ki se je od mene naučil izdelovati enako dobro obuvalo.« Čevljar Janoš je bil pokopan, kakor je želel, a že naslednji dan so prišli vaščani, da naroči pri njegovem sinu čevlje. Originalna reklama je uspela.

Gladovna stavka kače

Zoološki vrt v Saint Louisu v Združenih državah si je nedavno nabavil velikanskega udáva (bo). Ujetnik pa je naenkrat začel z gladovno stavko, kakor da bi hotel protestirati, ker so ga oropali svobode. Nekateri prijatelji zoološkega vrta, ki so se bali, da bi ogromna kača ne poginila od gladi, so nasvetovali upravitelju vrta, naj jo zopet izpusti. To pa ni bilo tako lahko. Kačo bi morali prenesti nekaj tisoč kilometrov do pragozda, kjer so jo ujeli. Na drugi strani bi pa upravitelj zoološkega vrta silno nerad zgubil to kačo, ki je izredno lepa in velika. Zato se je odločil, da bo neubogljivo kačo s silo krmil s pomočjo železne palice. To pa ni bilo tako enostavno, ker je bilo treba devet krepkih mož, ki so komaj obvladali tega zmaja. Par dni nato, ko se je udáv verjetno prepričal o brezmiselnosti svoje »stavke«, je začel sam jesti in se pomiril s svojo usodo.

trikrat predlagala Alojza Jiraseka, največjega češkega pisatelja zgodovinskih romanov, češkega »Sienkiewicz«, a je bila njegova kandidatura zavrnjena z izgovorom, da so njegova dela preozko nacionalno pisana, čeprav imajo enako književno svojstvo tudi dela Sienkiewicz, ki pa je kljub temu dobil nagrado. Radi tega je bil preteklo leto predložen pesnik Otokar Březina, kateremu se nikakor ne more predbacivati, da ima »ozko nacionalno obliko«, čigar dela so prevedena v razne jezike in ki je užival sloves, da je eden naj večjih tedaj živih pesnikov. Pa tudi Březina ni bil izbran. Kakor je znano, je Březina letos umrl. Akademija je pri teh izkušnjah sklenila, da letos ne bo imenovala svojega kandidata.

>Ali je kosilo že gotovo?< zakliče ženska.

>Se ne,« odgovori žena.

>Potem grem v restavracijo.<

>Ali bi ne mogel minuto počakati?<

>Bo potem gotovo,<

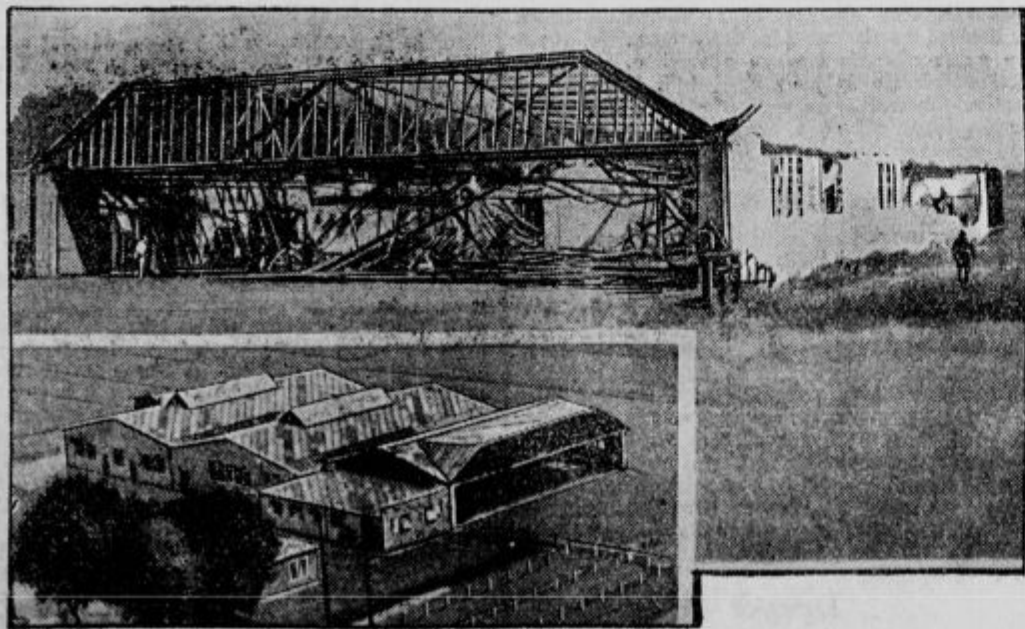
>Ne, ampak s Teboj pojdem!<

>Stric, ali se ti vedno z britvijo češeš?<

Površniki in zimske suknje

ter blago za suknje — kakor vedno pri DRAGO SCHWAB — LJUBLJANA v največji in zelo ceneni izbiri

Tovarna za letala Focke-Wulf pri Bremnu, ki je te dni pogorela. Zgorelo je tudi več letal. Škoda je izredno velika, vendar pa je krita z zavarovalnico.

